

P7_TA-PROV(2012)0141

Sytuacja w Mali

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie sytuacji w Mali (2012/2603(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając strategię na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahel przyjętą w marcu 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Mali z dnia 22 marca¹, 26 marca², 4 kwietnia³ i 9 kwietnia⁴ 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel UE ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa C. Ashton w sprawie sytuacji w Mali, wydane w dniach 22 i 26 marca oraz w dniu 7 kwietnia 2012 r.,
- uwzględniając porozumienie ramowe podpisane w dniu 6 kwietnia 2012 r. przez juntę wojskową i Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS),
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 i 23 marca 2012 r. w sprawie regionu Sahel,
- uwzględniając porozumienie z Algieru z 2006 r. w sprawie rozwoju i pokoju na północy Mali,
- uwzględniając oświadczenie wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka Naviego Pillay'a z dnia 12 kwietnia 2012 r.⁵,
- uwzględniając oświadczenie departamentu Komisji Europejskiej ds. pomocy humanitarnej w sprawie zapobiegania kryzysowi humanitarnemu w Mali,
- uwzględniając apel poszczególnych agencji ONZ, tj. UNICEF-u, Biura UNHCR i WHO, z dnia 10 kwietnia 2012 r. o zapewnienie dodatkowych funduszy na rzecz milionów osób dotkniętych kryzysem żywnościowym w regionie Sahelu,
- uwzględniając apel UNICEF-u o udzielenie wsparcia finansowego w wysokości 26 mln dolarów, które pozwoli mu zaspokoić potrzeby zdrowotne i żywieniowe dzieci do końca tego roku,
- uwzględniając skierowany w dniu 23 lutego 2012 r. przez agencję ONZ ds. uchodźców apel o udzielenie wsparcia finansowego w wysokości 35,6 mln dolarów na rozwiązanie rosnącego kryzysu humanitarnego w Mali,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afryki Zachodniej,

---

¹ SC/10590.

² SC/10592.

³ SC/10600.

⁴ SC/10603.

⁵ <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4e9bd7382.html>

- uwzględniając art. 110 ust. 2 i art. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyniku przeprowadzonego w nocy z 21 na 22 marca 2012 r. zamachu stanu odsunięto od władzy malijskiego prezydenta Amadou'a Toumaniego Touré, co przekreśliło długi proces demokratyczny, zapoczątkowany ponad dwadzieścia lat temu;
- B. mając na uwadze, że w okresie po zamachu stanu nacisk opinii międzynarodowej oraz mediacje, zwłaszcza ze strony Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), doprowadziły do zawarcia w dniu 6 kwietnia 2012 r. umowy ramowej pomiędzy *Comité national pour le redressement et la démocratie* (CNRDE) a ECOWAS pozwalającej na powołanie Dioncoundy Traoré na tymczasowego prezydenta, zobowiązanego do zorganizowania wyborów krajowych w terminie 40 dni;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z konstytucją z 1992 r. przewodniczący zgromadzenia narodowego został zaprzysiężony na tymczasowego prezydenta;
- D. mając na uwadze falę aresztowań przywódców politycznych, jakie przeprowadzono w dniach 16 i 17 kwietnia 2012 r. z wyłączeniem jakiegokolwiek procedury sądowej, w tym dwóch kandydatów w wyborach prezydenckich oraz wysokich rangą wojskowych, których przetrzymuje się jako więźniów w obozach wojskowych puczystów;
- E. mając na uwadze, że kraj te boryka się również ze wznowionymi walkami toczącymi się na północy między siłami rządu a rebeliantami, w związku z którymi od stycznia 2012 r. doszło do przesiedlenia 200 000 osób; mając na uwadze, że szacowana liczba wewnętrznych przesiedleńców przekracza 100 000, a liczba uchodźców, którzy udali się do sąsiednich państw (Algieria, Mauretania, Niger i Burkina Faso), w których poważna susza już spowodowała istotny niedostatek żywności, wynosi około 136 000;
- F. mając na uwadze, że tuarescy rebelianci, w głównej mierze członkowie Narodowego Ruchu Wyzwolenia Azawadu (MNLA), opanowali po wojskowym zamachu stanu północną część Mali, wyparli siły rządowe z Kidal, Gao i Timbaktu, trzech północnych prowincji Mali, oraz jednostronnie proklamowali nowe państwo „Azawad” w dniu 6 kwietnia 2012 r.;
- G. mając na uwadze, że islamistyczne ugrupowanie Ansar Dine, ściśle powiązane z Al-Kaidą Islamskiego Maghrebu (ACMI), ogłosiło przejęcie kontroli nad Timbaktu i dąży do ustanowienia w Mali prawa szariatu;
- H. mając na uwadze, że rozprzestrzenianie broni pochodzącej z Libii, przemyt narkotyków, wysokie bezrobocie i ubóstwo przyczyniają się do destabilizacji całego regionu;
- I. mając na uwadze potwierdzone powiązania ugrupowań terrorystycznych obszaru sahelско-saharyjskiego z handlarzami narkotykami, bronią, tytoniem i ludźmi, obejmujące zwłaszcza branżę zakładników i żądanie za nich okupu;
- J. mając na uwadze, że na północy Mali istnieją także różne inne ruchy ekstremistyczne, takie jak AQMI (Al.-Kaida w Maghrebie islamskim), Ruch na rzecz Jedności i Dżihadu w Afryce Zachodniej (MUJAO) oraz Boko Haram z bazą w Nigerii;
- K. mając na uwadze, że malijscy Tuaregowie kilkakrotnie organizowali powstania w 1963 r., 1990 r. i 2006 r., aby podjąć próbę wywalczenia lepszych warunków życia, a także że złożone Tuaregom w wyniku tych powstań obietnice nie zostały dotrzymane, w

szczegółności obietnice wynikające z „paktu narodowego” z 1992 r., co mogło wywołać uczucie frustracji;

- L. mając na uwadze, że ze względu na ogrom tego słabo zaludnionego obszaru oraz na długość jego niedostatecznie określonych granic istnieje potrzeba skutecznej koordynacji regionalnej w zakresie informacji i działania;
- M. mając na uwadze, że bezpieczeństwo, stabilność i rozwój całego regionu Sahel leżą w żywotnym interesie UE, zwłaszcza w okresie poważnego niedoboru żywności, z którym borykają się miliony osób w tym regionie; mając na uwadze, że ostatnie akty przemocy doprowadzą do zaostrzenia krytycznej sytuacji żywnościowej w północnym Mali i w krajach sąsiadujących, gdyż uchodźcy udają się do regionów o dotkliwym braku bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że istnieje strategia UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahel; mając na uwadze, że Sahel przechodzi najcięższy kryzys humanitarny ostatnich dwudziestu lat;
- N. mając na uwadze, że walka z terroryzmem w Sahelu obejmuje także czynną politykę na rzecz rozwoju, sprawiedliwości społecznej, umocnienia państwa prawa i integracji; mając na uwadze, że ludności lokalnej należy zaproponować perspektywy gospodarcze stanowiące alternatywę dla gospodarki kryminalnej;
- O. mając na uwadze, że w dniu 16 kwietnia 2012 r. specjalna przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ ds. dzieci w konfliktach zbrojnych Radhika Coomaraswamy wyraziła wielkie zaniepokojenie doniesieniami o rekrutowaniu dzieci-żołnierzy;
- P. mając na uwadze doniesienia o przypadkach poważnych naruszeń praw człowieka w stosunku do ludności Mali, zwłaszcza na północy kraju, w regionach kontrolowanych przez rebeliantów;
- Q. mając na uwadze, że wielu Malijczyków jest uwięzionych w północnych regionach i ma ograniczony dostęp do żywności i innych artykułów pierwszej potrzeby, podczas gdy akcje pomocowe zostały w większości zawieszony w związku z niebezpieczną sytuacją oraz z uwagi na to, że w wielu przypadkach sprzęt, pojazdy i zapasy agencji niosących pomoc zostały zgrabione;
- R. mając na uwadze, że warunki życia przesiedlonej ludności często charakteryzuje skrajne ubóstwo oznaczające niemożliwość zaspokojenia podstawowych ludzkich potrzeb, a także wzrost napięć społecznych; mając na uwadze, że ponad 50% przesiedlonej ludności stanowią kobiety, które pozbawione są jakiegokolwiek ochrony i są szczególnie zagrożoną grupą ludności;
- S. mając na uwadze, że w wyniku licznych grabieży urządzeń i zapasów większość organizacji humanitarnych opuściła północną część kraju;
- T. mając na uwadze, że Unia Europejska uwolniła dodatkowe 9 milionów euro pomocy finansowej dla 1,4 mln Malijczyków, którzy – zgodnie z szacunkami – potrzebują pomocy żywnościowej;
- U. mając na uwadze, że w tym roku ok. 175-220 tys. dzieci będzie cierpieć z powodu ostrego niedożywienia oraz że dostęp do północnej części Mali i do stref po drugiej stronie granicy, w których znajdują się uchodźcy, sprawia coraz więcej trudności;

1. potępia wojskowy zamach stanu w Mali oraz zawieszenie działania republikańskich instytucji;
2. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umowy ramowej przewidującej etapy działań mających na celu przywrócenie porządku konstytucyjnego; wzywa wszystkie zainteresowane strony z Mali do bezzwłocznego wdrożenia tej umowy;
3. wyraża uznanie dla podejmowanych przez ECOWAS, Unię Afrykańską, Narody Zjednoczone, a także kraje sąsiednie działań w ramach udzielania wsparcia Mali w celu szybkiego przywrócenia porządku konstytucyjnego w tym państwie i podjęcia konkretnych kroków z myślą o ochronie suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Mali; przyjmuje do wiadomości wyniki konferencji, która odbyła się w Wagadugu w dniach 14-15 kwietnia 2012 r. pod auspicjami prezydenta Blaise'a Compaoré, mediatora wyznaczonego przez ECOWAS, oraz ma nadzieję, że harmonogram i warunki transformacji zostaną wkrótce określone bardziej szczegółowo;
4. ponownie stwierdza konieczność wsparcia i poszanowania suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Mali; wzywa władze Mali i Ruch Wyzwolenia Azawadu do pokojowego i trwałego rozwiązania konfliktu poprzez konstruktywny dialog;
5. wzywa wszystkie strony do zachowania powściągliwości z myślą o przywróceniu władzy wybranym przedstawicielom oraz do współpracy zmierzającej do zapewnienia szybkiego przeprowadzenia wyborów pod międzynarodowym nadzorem oraz szybkiego powrotu do demokracji;
6. uważa, że nie ma zbrojnego rozwiązania konfliktu na północy oraz że rozwiązanie należy znaleźć w drodze negocjacji;
7. wzywa UE i jej państwa członkowskie do aktywnego wsparcia kolejnych kroków w procesie przemian, w tym za pośrednictwem wysłania misji obserwacji wyborów w celu monitorowania wyborów; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji do przyspieszenia wrażeń komponentów strategii UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahel;
8. żąda natychmiastowego uwolnienia osób zatrzymanych w sposób arbitralny przez wojskowych puczystów;
9. wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich uprowadzonych i do bezzwłocznego położenia kresu wszelkim aktom przemocy, a także ponownie apeluje do wszystkich partii w Mali, aby poprzez właściwy dialog polityczny dążyły do pokojowego rozwiązania konfliktu;
10. wyraża głębokie zaniepokojenie nasileniem się zagrożenia terroryzmem na północy Mali w związku z tym, że wśród rebeliantów znajdują się członkowie Al-Kaidy Islamskiego Maghrebu oraz ekstremiści; w tym kontekście potępia akty przemocy i grabieży, których ofiarami padają również osoby niosące pomoc humanitarną, potępia także uprowadzenie algierskich pracowników dyplomatycznych, do którego doszło w Gao;
11. potępia akty przemocy dokonane przez ugrupowania zbrojne;
12. potępia w szczególności okrucieństwa popełnione względem ludności cywilnej, których

ofiarami były głównie kobiety, zwłaszcza przypadki uprowadzeń i gwałtów, stosowanych jako narzędzie walki; domaga się przeprowadzenia śledztwa w celu wyjaśnienia aktów przemocy popełnionych w ostatnich miesiącach w Mali;

13. wzywa UE i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację kobiet i dziewcząt w regionie Sahel oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu ochrony ich przed wszelkimi rodzajami przemocy i łamaniem praw człowieka;
14. apeluje do władz malijskich o zdecydowaną walkę z wszelkimi formami handlu mafijnego;
15. potępia płądrowanie i rabunek dóbr kultury;
16. apeluje do Unii Europejskiej i jej państw członkowskich o wsparcie wysiłków na rzecz koordynacji;
17. zwraca się do Unii Europejskiej i jej państw członkowskich o wspieranie budowania zdolności państw regionu oraz o mobilizację wszystkich dostępnych środków celem ochrony ludności, promowania bezpieczeństwa i rozwoju regionu we współpracy z państwami regionu i organizacjami międzypaństwowymi, ECOWAS i UEMOA;
18. zwraca się o zbadanie możliwości zorganizowania misji europejskiej w ramach WPBiO, z upoważnienia Rady Bezpieczeństwa ONZ, z myślą o zapewnieniu wsparcia logistycznego armii malijskiej, jeżeli zwróci się o nie rząd malijski, a także możliwości ewentualnego ustanowienia sił ECOWAS lub wspólnych sił ECOWAS/Unia Afrykańska/ONZ celem zabezpieczenia stref Mali niezajętych przez nielegalne ugrupowania zbrojne;
19. wyraża życzenie, aby misja WPBiO pomogła krajom podregionu lepiej kontrolować ich granice, zwłaszcza aby walczyć z handlem bronią, narkotykami i ludźmi;
20. potępia również uprowadzenie w dniach 24-25 listopada 2011 r. dwóch obywateli francuskich, Szweda, Holendra i obywatela Republiki Południowej Afryki legitymującego się brytyjskim paszportem, a także zabójstwo obywatela Niemiec, który próbował uciec z rąk porywaczy; zauważa, że tym samym zwiększa to liczbę uprowadzonych Europejczyków do dwunastu w regionie Sahel należącym do Al-Kaidy Islamskiego Maghrebu, która nadal przetrzymuje uprowadzonych w październiku 2011 r. w zachodniej Algierii dwóch obywateli Hiszpanii i obywatela Włoch oraz czterech obywateli Francji uprowadzonych w Nigrze we wrześniu 2010 r.; and, on 15 April 2012 r., a Swiss Christian missionary abducted in Timbuktu;
21. ponownie wyraża poważne zaniepokojenie w szybkim tempie pogarszającą się sytuacją humanitarną i kryzysem żywnościowym oraz wzywa Komisję UE i państwa członkowskie do zwiększenia i przyspieszenia dostaw pomocy humanitarnej dla znajdującej się w potrzebie ludności; zauważa, że Komisja Europejska przeznaczona dodatkowe dziewięć milionów euro w reakcji na dalsze potrzeby spowodowane kryzysem humanitarnym na północny Mali; wskazuje na potrzebę przeprowadzenia pilnych działań celem otwarcia przestrzeni humanitarnej i umożliwienia dostaw żywności i leków na północy Mali; wyraża niepokój faktem, że w przypadku niepodjęcia natychmiastowych działań wielki kryzys humanitarny może się powiększyć, co niekorzystnie mogłoby wpłynąć na kraje sąsiadujące;
22. wzywa do utworzenia korytarza humanitarnego w celu udzielenia pomocy dziesiątkom tysięcy ludzi przesiedlonych z powodu walk w Mali, wielu z nich znalazło schronienie w

krajach sąsiadujących takich jak Niger, Mauretania czy Burkina Faso; wzywa także do podjęcia wszechstronnych i natychmiastowych działań w celu zwalczenia kryzysu humanitarnego w całym regionie Sahel;

23. zauważa, że obecny kryzys w Mali wynika z problemów gospodarczych i społecznych tego kraju oraz że pilnie należy zaspokoić potrzeby ludności w zakresie dostępu do zatrudnienia, opieki zdrowotnej, mieszkań i usług publicznych, przy czym każdy musi podlegać równemu traktowaniu i mieć gwarancję przestrzegania podstawowych praw człowieka, w tym praw mniejszości;
24. zwraca się do Unii Europejskiej o przyspieszenie działań na rzecz wsparcia ludności regionu poprzez pomoc w zapewnieniu jej lepszego dostępu do wody, państwowego kształcenia i usług medycznych, jak również lepszej infrastruktury, aby zmniejszyć izolację regionu;
25. domaga się, by szczegółowo przeanalizowano wsparcie Unii Europejskiej dla tego regionu;
26. jest przekonany, że trwałe rozwiązanie sytuacji w regionie powinno prowadzić do umocnienia instytucji państwowych, aktywnego udziału obywateli w procesie decyzyjnym oraz stworzyć podstawy zrównoważonego i sprawiedliwego rozwoju gospodarczego;
27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, instytucjom ECOWAS i Unii Afrykańskiej, tymczasowemu prezydentowi Mali i Radzie Bezpieczeństwa ONZ.